

A Fővárosi Ítéltábla

2. Kf.28.629/2005/4. szám

A Fővárosi Ítéltábla a Birizdó Kft. (Kecskemét) felperesnek a Gazdasági Versenyhivatal (Budapest) alperes ellen versenyügyben hozott közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt indult perében a Fővárosi Bíróság 2005. évi szeptember hó 28. napján kelt 7.K.32.545/2005/2. számú végzése ellen a felperes által 3. sorszám alatt előterjesztett és a másodfokú eljárás során 3. sorszám alatt indokolt fellebbezés folytán az alulírott napon -tárgyaláson kívül - meghozta a következő

v é g z é s t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság végzését helybenhagyja.

Ez ellen a végzés ellen további fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetlevelét idézés kibocsátása nélkül elutasította. Az irányadó tényállás szerint az alperes Vj-81/2003/66. számú határozatát a felperes részére 2004. március 8. napján kézbesítették, amelyet követően a döntés felülvizsgálatára irányuló keresetlevelet 2004. április 7. napján adta postára, az 2004. április 21. napján érkezett meg az alpereshez.

Az alperes általa bírósághoz továbbított keresetlevél alapján eljárva az elsőfokú bíróság 7.K.31.400/2004/5. számú ítéletével a felperes keresetét elutasította.

A Fővárosi Ítéltábla a 2005. évi május hó 4. napján kelt 2.Kf.27.242/2004/6. számú végzésével a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. tv. (a továbbiakban: Pp.) 251. §-ának (1) bekezdése alapján az elsőfokú ítéletet hatályon kívül helyezte, és a pert a Pp. 157. §-ának a) pontja, továbbá 130. §-ának (1) bekezdés h) pontja alapján megszüntette, utalva a

Legfelsőbb Bíróság 4/2003. Polgári jogegységi határozatára (a továbbiakban: PJE) és arra, hogy a felperes a tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. tv. (a továbbiakban: Tpv.) 83. §-ának (1) és (2) bekezdésében írt 30 napos perindítási határidőt elmulasztotta.

A másodfokú határozat kézbesítését követően a felperes a perindítási határidő mulasztásának kimentése végett igazolási kérelmet terjesztett elő, amelyet az elsőfokú bíróság a 2005. évi július hó 15. napján kelt - és fellebbezés hiányában jogerőre emelkedett - 7.K.31.400/2004/9. számú végzésével elutasított.

A felperes az alperes Vj-81/2003/66. számú határozata ellen - az igazolási kérelem mellett (mely elutasítást nyert) - újabb keresettel élt: a 2005. évi június hó 27. napján kelt, és a Pp. 161. §-ának (1) bekezdésére alapított keresetlevél 2005. évi július hó 5. napján érkezett meg az alpereshez. Az alperes „korábbi nyilatkozatait fenntartva” küldte meg a keresetlevelet és a közigazgatási iratokat a bíróságnak.

Az elsőfokú bíróság a Pp.130. §-ának (1) bekezdés h) pontja alapján a felperes keresetlevelét idézés kibocsátása nélkül elutasította. Indokolása szerint a felperesnek a Legfelsőbb Bíróság 4/2003. számú Polgári jogegységi határozata értelmében, valamint a Pp. 330. §-ának (1) bekezdése alapján a keresetlevelet a határozat átvételétől számított 30 napon belül kellett volna előterjeszteni oly módon, hogy az az első fokon eljáró közigazgatási szervhez (vagy a bírósághoz) megérkezzen.

A felperes a jelen keresetlevelet elkésztetten nyújtotta be, mert az 2005. július 5-én érkezett meg az alpereshez, igazolási kérelmét pedig a bíróság jogerősen elutasította. A kereset érdemi elbírálására nem volt mód, mert a Pp. 161. §-ának (1) bekezdése nem volt alkalmazható.

A felperes fellebbezésében arra hivatkozott, hogy a Pp. 161. §-ának (1) bekezdése alkalmazható, és sérelmezte, hogy azt az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta.

Az alperes érdemi ellenkérelmet nem nyújtott be.

A felperes fellebbezése nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló peradatokból okszerű következtetésre jutott, jogi okfejtéseivel a másodfokú bíróság mindenben egyetértett. A felperes fellebbezésében olyan új tény vagy körülményt nem jelölt meg, amely fellebbezése kedvező elbírálását eredményezhetné.

A fellebbezésben foglaltakra utalással mutat rá a Fővárosi Ítéltábla, hogy jelen ügy elbírálása szempontjából a Legfelsőbb Bíróság 4/2003. PJE. számú jogegységi határozata

alkalmazható volt, mivel azt 2003. december 21. napján tették közzé, így azt nem lehetett figyelmen kívül hagyni.

Az elsőfokú bíróság helyes következtetésre jutott abban, hogy a perbeli esetben a Pp. 161. §-ának (1) bekezdése nem alkalmazható. Figyelemmel a Pp. 330. §-ára a keresetlevélnek a perindítási határidő utolsó napján a munkaidő végéig kellett volna beérkeznie vagy az elsőfokú közigazgatási határozatot hozó szervhez, vagy pedig az illetékes bírósághoz. A felperes által 2004. április 7. napján a perindítási határidő utolsó napján postára adott és elkésletten az alpereshez érkezett keresetlevél következményeit a bíróság jogerősen alkalmazta, és erre alapítottan a pert megszüntette. A perindítási határidő mulasztása miatti igazolási kérelmet az elsőfokú bíróság elutasította, e döntése jogerőre emelkedett, azt a felperes tudomásul vette. Ebből következően a 2004. március 8-án kézbesített határozat ellen 2005. július 5-én az alpereshez érkezett keresetlevél nyilvánvalóan elkéslet - és a késedelem sikeres kimentésére sem került sor.

Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a keresetlevél beadásának és a perindításnak a jogi hatályai csak akkor maradhattak volna fenn, ha az igazolási kérelemnek helyt adott volna, mert ez esetben a keresetlevelet úgy kellene tekinteni, mintha azt a felperes szabályszerűen határidőben adta volna be. A felperes fellebbezésében előadottak a perindítás tekintetében nem fogadhatók el, és nem mentesítenek a határidőn túli perindítás jogkövetkezményei alól.

Mivel az elsőfokú bíróság a felperes igazolási kérelmét jogerősen elutasította, a 2004. április 21-én elkésletten érkezett kereset elkéslet maradt, és az elkéslet keresetlevél beadásához fűződő jogi hatály maradt fenn a 2005. július 5-én érkezett elkéslet kereset tekintetében is.

A bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 1997. évi LXVI. tv. 32. §-ának (4) bekezdése szerint a Legfelsőbb Bíróság jogegységi tanácsának „A . Magyar Köztársaság nevében” hozott jogegységi határozatát a Magyar Köztársaság hivatalos lapjában, a Magyar Közlönyben közzé kell tenni, az a törvény 25. §-ának c) pontjában írtak értelmében a bíróságokra kötelező. Ezért sem az elsőfokú, sem a másodfokú bíróság nem mellőzhette a jogegységi határozatban írtakat.

Mindezek folytán a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság végzését a Pp. 259. §-a szerint alkalmazandó Pp. 253. §-ának (2) bekezdésében foglaltak alapján helybenhagyta.

Az alperesnek a másodfokú eljárásban költsége nem merült fel, így annak megfizetéséről, valamint az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 57. §-ának (1) bekezdés a) pontja alapján illetékmentés eljárásra figyelemmel a fellebbezési illeték viseléséről nem kellett rendelkeznie a Fővárosi Ítéltáblának.

Budapest, 2006. évi február hó 23. napján